

РЕШЕНИЕ

№ 4985

гр. София, 15.07.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.06.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5622** по описа за **2019** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.59-63 от ЗАНН във вр.с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

С Решение № 69966 от 20.03.2019 г., постановено по НАХД № 19746/2018 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № К-11772/02.08.2018 г., издадено от Директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция "Контрол на пазара" при Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение на чл.62, ал.1 от Закона за защита на потребителите, е наложена имуществена санкция в размер на 1300 лв. на основание чл.208 от ЗЗП.

Недоволно от така постановеното решение е останало санкционираното юридическо лице, което с касационна жалба, подаден в срок чрез юк. П., обжалва същото. В касационната жалба се навежда оплакване за необоснованост и неправилност на решението на районния съд. Касационният жалбоподател намира, че Съдът погрешно е възприел и тълкувал обстоятелствата по случая. По този съображения с жалбата си моли настоящия съд да отмени решението на Софийския районен съд и да отмени обжалваното НП, а при условията на алтернативност – да приеме нарушението за маловажно. В с.з. касаторът чрез юк.Х. поддържа жалбата.

Ответникът по касация – към Главна дирекция "Контрол на пазара" при КЗП, чрез адв.А. в подадено писмено становище оспорва жалбата и моли Съда да се произнесе с

решение, с което да остави в сила решението на СРС.

Прокурорът от Софийската градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, възраженията и доводите на страните, намира следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.211 ал.1 от АПК, при спазване изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Районният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата страна обстановка по спора.

Съдът е установил, че в КЗП е извършена проверка по подаден сигнал срещу [фирма] от потребителя В. Т. за предоставяне на непоискани услуги от страна на мобилния оператор, за което последната месечна сметка на потребителя била по-различна от очакваната, защото били начислени допълнително услугите М. Sport. При проверката е установено, че условията за ползване на допълнителния предплатен безсрочен ТВ пакет М. Sport, начините на активация и деактивация са публикувани на официалната интернет страница на [фирма] с предишно наименование М., на адрес: <http://www.mtel.bg/mtel-sport>. Новите спортни канали М. Sport 1, М. Sport 2 и Е. Sport се предоставят на действащи абонати на телевизия от М. и Близу, като до 31.03.2017 г. допълнителният пакет е бил безплатен, а след тази дата от 01.04.2017 г. цената му е 1,99 лв. на месец. Месечната цена от 1,99 лв. е обща за допълнителния пакет от три канала - М. Sport М.+. Ако спортното съдържание не е достатъчно атрактивно, настоящите абонати, които ползват телевизионната услуга преди 31.03.2017 г., разполагат и с допълнителна възможност за деактивация на предплатения допълнителен пакет М. Sport М.+. Тя е вала до 01.07.2017 г. и е включвала възстановяване на месечните абонаменти за периода на ползване. Начините за отказ са - в магазин на М. и Близу; с обаждане на *88., 08002001 1 или[ЕИК]; в онлайн портала на Близу (my.blizoo.bg); в онлайн портала на М. - Моят М..

Във фактурите, издавани за ползвани електронно-съобщителни услуги, включващи периода за м.април 2017 г., въпреки че услугата фигурира като отделна цена, във фактурата се е съдържала допълнителна информация за "Обща стойност за плащане", в която е била включена таксата от 1,99 лв. на месец с ДДС за допълнителен пакет М. Sport М.+, както и информация за "Сума за плащане на фактура..." без включен допълнителен пакет М. Sport М.+, т.е. без цената от 1,99 лв. на месец с ДДС.

При проверката е представен Договор №[ЕИК]/26.03.2015 г.; Приложение № 1/04.12.2017 г. за услугата М. ТВ с ТВ пакет М. ТВ П. с месечна абонаментна такса в размер на 42,99 лв. с отстъпка от месечна абонаментна такса 25% и отстъпка от инсталационна такса 100%. Представено е допълнение към Приложение № 1 за промоционални условия за ползване на допълнителната отстъпка от тарифен план за фиксирани услуги - отстъпка от 15%. Представени са издадени сметки от м.април до м.ноември 2017 г. с включени такси за М. Sport М.+ от 1,66 лв. без ДДС (1,99 лв. с ДДС).

Доставчикът на мобилни услуги е представил писмено становище, в което е посочено, че таксите за допълнителния пакет са заплатени от потребителя, а допълнителния пакет е деактивиран на 06.12.2017 г. На 15.02.2018 г. сумата в размер на 16,37 лв. е прехвърлена на депозит по партидата на потребителя в системата на [фирма], като Договор № СФ367418/12.11.2017 г., сключен с Близу, е прекратен по инициатива на

потребителя, тъй като от 11.12.2017 г. последният ползва услугата М. ТВ на тарифен план П..

При така установените обстоятелства гл.инспектор в КЗП е съставила АУАН № К-11772/22.03.2018 г. Въз основа на така съставения АУАН е издадено и атакуваното пред районния съд НП, с което на касационния жалбоподател е наложена описаната по-горе имуществена санкция.

С касираното решение СРС е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че вмененото на дружеството нарушение на чл.62, ал.1 ЗЗП е действително извършено, а описаната в АУАН фактология съответства изцяло на тази, обективизирана в НП и отговаря на дадената от административно-наказващия орган квалификация на нарушението.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

Съдебното решение е и правилно и следва да бъде оставено в сила.

При субсидиарното действие на НПК районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. СРС е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които касационният съд споделя.

Безспорно клиентът Т. има качеството на потребител по смисъла на § 13, т.1 ЗЗП на електронно-съобщителни услуги, предоставяни от касационния жалбоподател.

Разпоредбата на чл.62, ал.1 ЗЗП предвижда забрана да се доставят стоки, както и на вода, газ, електрическа енергия, централно отопление, цифрово съдържание или предоставянето на услуги на потребител срещу заплащане без искане от негова страна. Както правилно е приел районният съд, безспорно на потребителя е начислена такса с посочената в НП фактура. В тежест на касатора е да докаже наличието на договор или документ, преодоляващ забраната по чл.62, ал.1 ЗЗП и обективизиращ искането на потребителя за предоставяне на конкретната услуга. Липсата на такъв документ мотивира извод за правилност на констатацията на наказващия орган, че в случая е налице хипотезата на непоискана услуга. Цитираната норма въвежда забрана за доставката на стоки/предоставянето на услуги срещу заплащане без искане от страна на потребителя. В тежест на търговеца е да потърси и евентуално да получи съгласието на потребителя да му бъде предоставена услуга, като по този начин изпълнява изискването за добросъвестност и професионална компетентност при упражняването на дейността си - § 13, т.28 ЗЗП. Вместо това, в случая търговецът е продължил да начислява такса за непоисканата услуга, с което от обективна страна е осъществил състава на чл.62, ал.1 ЗЗП.

Както правилно е приел Съдът, и в хипотезата на чл.216, ал.2 ЗЕС, уреждаща възможността за мобилните оператори да предоставят на потребителите право да ползват и услуги, които не са обвързани в пакет по цени, извън ценовия пакет, законът пак изисква съгласие от страна на абоната да ползва тези услуги.

Неоснователно е възражението на касатора за допуснатото нарушение на процесуалните

правила, изразяващо се в непосочване на датата и мястото на извършване на нарушението. В АУАН и в НП датата на извършване на нарушението изрично е посочена като датата на издаване на фактурата.

Като е достигнал до извод за законосъобразност на обжалваното пред него наказателно постановление и го е потвърдил, Софийският районен съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 69966 от 20.03.2019 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 19746/2018 г.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.